

S. ANDREÆ
CORSINO
FLORENT. IN
CARMELI
MONTIS...

Antonio Lorenzo Brunacci

S. ANDREAE CORINNEORUM
in Cuiuslibet Volumen quatuor
MISSIMO AGNO
in Regno Veneris
MISSIMA VITIA
ANNUALIS EXAMEN
missione papalemente
T A B L E
omniis etiam cum summa

3

CONCLVSIONES PHILOSOPHICÆ.

EX PROEMIALIBVS LOGICÆ.

I.

Datur Logica artificialis , hoc est habitus studio , & exercitatione acquisitus per regulas certas , & infallibles operationum nostri intellectus , & est ad alias scientias totales acquirendas solum moraliter necessaria ; Est virtus intellectualis secundum partem analyticam , topicam , & sophisticam ; est vera scientia simpliciter , & adæquate practica ; Benè dividitur in docentem , & utentem , prima est quæ dat præcepta , quasi in abstracto definiendi , syllogyzandi , &c. secunda est quæ per sua præcepta actu dirigit operationes intellectus ; Habitus autem Logicæ docentis , & habitus Logicæ utentis non realiter , sed per intellectum solum distinguuntur .

II.

Suppositis varijs obiecti acceptionibus , & divisionibus obiectum materiale Logicæ non sunt voces , neque res omnes , neque intellectus , itaut obiectum attributionis sit , vel voces rectè dispositæ , vel res rectè cognitæ , vel intellectus rectè intelligens ; sed obiectum

4
materiale sunt operationes intellectus , quatenus dirigibles , obiectum formale est ipsa rectitudo , & operatio recta est obiectum attributionis , & licet obiectum adæquatum Logicæ sint omnes tres operationes , asserimus tamen obiectum principale Logicæ Aristotelicæ esse syllogismum demonstrativum .

III.

Ens rationis Logicum ut esse cognitum , esse genus , &c. & universim omnes secundæ intentiones Logicæ non constituuntur formaliter per aliquam relationem fictam , neque per aliquod Ens diminutum , & abusivum , sed sunt denominations extrinsecæ reales provenientes à formis realibus , scilicet cognitionibus taliter , vel taliter tendentibus in obiecta . Ens rationis Metaphysicum ed illud , quod tantum habet esse obiectivè in intellectu ; Potest tamen intellectus creatus , quam increatus cognoscere obiectum impossibile , adeoque tamen Deus , quam Creatura , potest facere ens rationis , tamen per actum negativum , quam affirmativum .

DE VNIVERSA LIBVS, ET PRÆDICAMENTIS.

IV.

VNum in concreto est individuum in se , & divisum ; à quolibet alio , in abstracto vero , seu unitas , est negatio divisionis in se ; Identitas realis est summa extermorum unitas , quæ maior dari non potest , dicens ipsorum consensum in omnibus perfectionibus cum mutua affirmabilitate in recto ; Distinctio est vera extermorum de se invicem negabilitas in recto , seu est negatio identitatis unius cum alio . Inter gradus metaphysicos eiusdem individui realiter identificatos nulla datur distinctio media , quæ à Scotistis vocatur formalis ex natura rei ; Negamus etiam in creaturis omnem distinctionem virtualem , vel sit intrinseca , vel extrinseca , quæ sit capacitas ex parte obiecli ad sustinenda prædicata contradictionia , solum igitur agnoscimus inter predictos gradus distinctionem rationis ratiocinatæ ; Hinc negamus præcisionem obiectivam .

V.

Universale Metaphysicum est unum aptum esse in multis , non datur à parte rei neque in singularibus , neque extra singularia , neque in Idæis .

in Idæis Platonicis, sed solum in intellectu creato, à quo solo fit per cognitionem directam, & præcisivam non obiectivè, sed formaliter. Universale Logicum est unum aptum prædicari de pluribus, in ipsa actuali prædicatione retinet universalitatem. Rectè dividitur in quinque quasi species, quæ sunt Genus, Species, Differentia, Proprium, & Accidens, hæc quinque prædicabilia bene definiuntur solitis definitionibus. Genus ut habeat rationem prædicabilis requirit plures species saltē possibiles, prædicatur de suis inferioribus per modum totius potestativi, & habet rationem partis actualis componentis unā cum differentia speciem. Individuum est quod de unicū tantum prædicatur; potest abstrahi ratio communis ab omnibus individualiis in particulari.

V I.

Ens reale creatum dividitur in decem prædicamenta, quæ sunt Substantia, Quantitas, Qualitas, Relatio, Actio, Passio, Quando, Ubi, Situs, Habitus; Substantiæ conceptus bene explicatur per hoc, quod sit principium per se substanendi, & alijs substandi; dividitur in primam, & secundam, hoc est, in singularem, & universalem; Summum genus in prædicamento Substantiæ est substantia completa, & finita, adeoque excluditur Deus ab hoc prædicamento. Relatio prædicamentalis non consistit in solo fundamento, nec in sola ratione fundandi, nec est Entitas modalis distincta à fundamento, termino, & ratione fundandi, sed constituitur formaliter per utrumque extreum, posita ratione fundandi. Non datur adæquate relatio ad terminum non existentem.

EX LIBRIS PERIHERMENIAS.

V II.

Voces significant primariò, & immediatè res, secundariò vero, & mediatè conceptus; Veritas formalis est conformitas cognitionis cum obiecto sicuti est in se; Datur solum in actibus iudicativis, non reperitur ergo in rebus, neque in sensibus, neque in simplici apprehensione, in quibus tantum reperitur Veritas materialis, & radicalis; Veritas formalis non suscipit magis, & minus, licet suscipiat falsitas, adeoque una propositio licet non possit alia verior esse, potest tamen esse falsior; non est adæquate intrinseca actui vero; Ex duabus propositionibus contradictorijs de futuro.

contin-

contingenti tām absoluto , quām conditionato altera est determinatē vera , & altera determinatē falsa , etiam præscindendo à Divina scientia ; Actus semel verus non potest transire in falso , nec ē contrario .

EX LIBRIS PRIORVM, ET POSTERIORVM.

VIII.

Discursus est progressus intellectus ab una notitia in aliam , hinc sequitur ad rationem discursus requiri pluralitatem notitiarum , itaut una notitia ex alia inferatur . Discursus includit essentia liter , non solum Conclusionem , sed etiam præmissas ; Syllogismus est Oratio , in qua quibusdam positis aliud quid à positis necesse est contingere , eoque hæc sint . Vis syllogistica fundatur in illis principijs : Dictum de omni ; & dictum de nullo . Positis præmissis ; quibus intellectus assensum præstabit , necessitatur ad assensum Conclusionis , tum quoad specificationem , tum quoad exercitium ; Demonstratio est syllogismus faciens scire , alia est à priori , alia à posteriori ; Demonstratio à priori procedit ex veris , primis , immediatis , & notioribus , causisque Conclusionis ; Datur scientia de novo , quæ non est pura reminiscientia ; & definitur cognitio certa , & evidens demonstrans de suo obiecto proprietates per certas demonstrationes . Dividitur in practicam , & speculativam , quæ diversitas desumitur ex fine utriusque ; Potest in eodem intellectu stare simul actus veræ scientiæ , opinionis , & fidei cum divinæ , tum humanæ circa idem obiectum materiale :

EX PHYSICIS.

I.

Physica , quæ est vera Scientia speculativa , habet pro obiecto attributionis Corpus naturale , ut naturale . Principia intrinseca Corporis naturalis sunt illa , quæ neque ex alijs , neque ex alterutris , sed ex his omnia sunt ; in fieri Corporis naturalis sunt tria , scilicet Materia , Forma , & eius Privatio , in facto esse vero sunt duo , Materia etymum , & Forma ; Materia prima , quæ est Substantia incompleta definitur positivè , & negativè ; positivè sic : Est primum subiectum uniuscuiusque ex quo fit aliquid , cum insit ,

non

7

non secundum accidens, & si aliquid corrumpitur in hoc abibit ultimum; negativè definitur: quod per se ipsam neque est quid; neque quantum, neque quale, neque aliquid aliud, neque negationes horum; sed id, de quo omnia prædicantur, est ingenerabilis, & incorruptibilis, est pura potentia physica, non metaphysica, quia includit aëtum entitativum, habet propriam existentiam, per quam saltem inadæquate existit, præscindendo ab existentia formæ; & licet Materia prima non possit naturaliter existere spoliata omni forma substantiali, supernaturaliter tamen potest. Appetit appetitu innato omnes formas, non quidem appetitu simultatis, sed simultate appetitus; hic appetitus est indistinctus ab ipsa materia, est appetitus æqualis ad formas inæquales. Necessitas materiæ primæ colligitur ex conceptu quidditativo transmutationis substantialis, & ex universalissima inductione in cœteris mutationibus tum naturalibus, tum artificialibus. Essentia in rebus creatis non distinguitur realiter ab earum existentia.

I I.

Forma substantialis definitur communiter: ratio ipsius quod quid erat esse rei; formæ materialis educuntur de potentia materiæ; Formæ Spirituales sicut non sustentantur à materia, ita neque in illius potentia continentur, nec ex illa educuntur, sed creantur à Deo. Forma licet sit pars principalior Compositi, tamen non est tota illius quidditas. In eodem vivente non dantur simul præter formam totalem aliæ formæ, vel corporeitatis, vel partiales, adeoque caro, os, cor, &c. solum materialiter, & non formaliter differunt. Privatio formæ subsequentis est principium per se fieri corporis naturalis; negationes propriè loquendo nihil sunt in esse rei, & extra intellectum; Compositum præter materialim, & formam includit unionem; quæ necit utrumque extreum; hæc unio est modus substantialis superadditus materiæ, & formæ essentialiter requisitus ad constituendum unum compositum, in quo unica tantum datur unio recepta in Materia. Non distinguitur realiter compositum à suis partibus collectivè sumptis.

I I I.

Natura definitur: principium, & causa motus, & quietis eius, in quo est primo, & per se, & non secundum accidens; Ars dicitur Naturæ imitatrix, quia applicando aëtiva passivis producere potest plures effectus naturales; Ars Chymicæ, seu Chrysopæia directivæ

Etivè concurrens , verum aurum efficiens , repugnat moraliter , non physicè ; Causa est principium determinans cum virtute adesse aliquid ; alia est materialis , alia formalis , alia efficiens , & alia finalis . Negamus in Causis efficientibus mutuam Causalitatem , & admittimus posse supernaturaliter eundem numero effectum pendere à duplo Causa totali . Actio , quæ definitur actus huius ad hoc , non distinguitur realiter à passione ; quæ definitur : actus huius in hoc : probabilius est actionem recipi in passo . Causa finalis est illa , cuius gratia cœtera fiunt ; Virtus Causæ finalis est sola bonitas appræhensa vera , vel apparens ipsius finis . Sola agentia intellectualia agunt formaliter propter finem .

I V.

Deus necessariò , & immediatè concurrit ad omnes , & singulos effectus Causarum secundarum ; hic concursus Dei non est Physica prædeterminatio , quæ multiplici ex capite repugnat ; Est igitur in actu primo concursus Dei cum Causis secundis exhibitio omnipotentiæ indifferentis , in actu secundo . Verò est ipsa actio , qua Deus , & Creatura indivisibiliter agunt : cum toto hoc tamen stat , quod Deus determinet creature ad individuationem effectus .

F I N I S.

Disputabuntur publicè Florentia in Templo Societatis Iesu
S. Ioannis Evangelista ab Antonio Laurentio Brunaccio
Florentino. Anno 1696. Mense Die

FLORENTIAE, MDCCXCVI.

Ex Typographia Petri Matini , sub Signo Leonis Aurei . Super. perm.